

навтики Політехніки в Данцігу та в Дослідному Ін-ті у Відні, як конструктор літаків у Фрідріхсгафені в Німеччині; тепер проф. літунського фак. в ун-ті Нотр-Дам в ЗДА.

Гнатюк Володимир (1871—1926), визначний етнограф, організатор наук. праці, з 1899 р. секретар Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові; з 1901 р. секретар, а з 1916 гол. Етногр. Комісії НТШ, ред. (з 1900) всіх її видань. Співред. «Літ.-Наук. Вісника» (1898—1906 і на поч. 20-их рр.), дир. Укр. Вид. Спільн.; співр. численних видань, стояв у зв'язках із усім укр. наук. і літ. світом.

В. Гнатюк

Особливо видатна діяльність Г. в орг-ції праці Етногр. Комісії. Від вид. випадково зібраних матеріалів, чим позначений був попередній період в укр. науці, Г., разом із Ф. Вовком та І. Франком, перейшов до всебічного, планомирного етногр. дослідження укр. теренів, гол. Зах. Укр. Земель, шляхом створення мережі численних збирачів фолклору, орг-ції наук. екскурсій (зокрема 1904—06 рр.), і суворо наук. опрацювання та вид. зібраного. Г. зредагував і видав бл. 60 тт. «Етногр. Збірника» і «Матеріалів для укр. етнології». Плодом багаторічних безпосередніх досліджень були «Етногр. матеріали з Угорської Русі», I—VI («Етногр. Зб.», III, IV, IX, XXV, XXIX, XXX); далі його розвідки «Русини Пряшівської спархії і їх говори» (ЗНТШ XXXV—XXXVI), «Руські оселі в Вачці» (ЗНТШ, XXII), «Угровські духовні вірші» (ЗНТШ, XLVI—XLVII, XLIX) і ряд ін. (друкованих в ЗНТШ і ЛНВ). Заслужену славу в слов. і взагалі евр. наук. світі мають упорядковані й зредаговані ним і видані в «Етногр. Зб.» «Гал.-руські анекдоти» (VI), «Колядки і щедрівки» (XXXV—XXXVI), «Гаївки» (XII), «Коломийки» (XVIII—XIX); «Гал.-рус. нар. легенди» (XII—XIII), «Нар. оп. про опришків» (XXIV), «Знадоби до гал.-укр. демонології» (XXV), «Знадоби до укр. демонології» (XV, XXXIII, XXXIV), «Укр. нар. байки» (XXX, XXXVII, XXXVIII); Г. зредагував також зб. «Укр. весільні обряди і звичаї» («Матеріали для укр. етнології», XIX—XX), «Похо-ронні звичаї і обряди» («Етногр. Зб.», XXXI—XXXIII), „Geschlechtsleben des ukrainischen Bauernvolkes“, I—II, та ін. Поза тим він опублікував дослідження з порівняльної етнографії («Легенда про три жіночі вдачі», ЗНТШ, XCVII, «Пісня про неплідну матір», ЗНТШ, CXXXIII) і ряд розвідок і менших статей з різних ді-

лянок етнографії, мовознавства, літ. критики та ін. Г. був з 1899 д. чл. НТШ, з 1924 д. чл. ВУАН, чл.-кор. Рос. Академії і ряду ін. наук. т-в та орг-цій.

За З. Кузелею

Гнатюк Тихон (†1943), правос. свящ. в Аргентині, де працював у 1908—14 і 1924—43, перев. в Трес Капонес, з 1931 за призначенням митр. І. Теодоровича місіонер УАПЦ на всю Аргентину, з 1938 — і на Паравай.

Гнила Липа, ліва подільська притока Дністра, 80 км довж.; під час світової війни затяжні бої військ Центр. Держав і УСС з росіянами; бої 2 корпусу УГА 24—28.6.1919 з поляками на фронті Дуσανів-Вовків.

Гниле море, див. Сіваш.

Гнилий Тикич, р. на Придніпровській височині, в сточищі Бога, притока Синюхи.

Гнилий Яланець, ліва притока дол. Бога.

Гнилоп'ять, р. в сточищі Дніпра, права притока гор. Тетерева, довж. 102 км.

Гнилосиров Василь (1836—1900), псевд. Гавраш, пед. діяч родом із Слобожанщини; чл. харківського укр. студентського гуртка, працював у недільних школах, був у зв'язках із ін. укр. громадами 60-их рр., співр. «Основи»; згодом довголітній дир. пов. школи в Каневі, доглядав Шевченкової могили.

Гнівач (IV—9), с. м. т. Тиврівського р-ну Вінницької обл., положене над р. Богом; великі розробки граніту, цукроварня.

Гніденко (Гнеденко) Борис (*1912), математик, проф. Львівського (1945—50) і Київського (з 1950) Ун-тів; д. чл. АН УРСР і дир. Ін-ту Математики АН УРСР; праці в ділянці теорії імовірностей.

Гнідич (Гнедич) Микола (1784—1833), рос. поет і перекладач укр. походження, родом з Полтавщини; в оригінальній творчості на межі між клясицизмом і романтизмом (ідилія «Рыбаки» 1821), переклади з Вольтера, Шіллера й ін., найвизначніший — «Іліада» Гомера (1829).

Гніздовський Яків (*1915), маляр, графік і скульптор, родом з Поділля. Студіював у Варшаві й Загребі. Виставки в Мюнхені (1947), Міннеаполісі й Ст.-Павл Я. Гніздовський (1950, нагороди за дереворит і олію), в Нью-Йорку — участь у збірних виставках, 1954 — виставка індивідуальна. Почавши з реалістичного історизму в малярстві, перейшов до новаторського,

Я. Гніздовський